

Bilag 2.

Angaaende Magistratens Forslag af 24. Maj 1907 om Omordning af de kommunale Skatter i København afgav det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg (F. Andersen, Becker, Borgbjerg, Formand, Christiansen, Johan Hansen, Hvass, Poulsen, Rode, Ordfører, og Salomon) følgende

Betænkning vedrørende Ejendomsskatterne:

„Magistratens Forslag til Lov om Ejendomsskatterne i København falder i to Hoveddele. Det fastsætter dels Regler for „de faste Ejendommers Vurdering til Skatteansættelse“, dels ændrer det i større eller mindre Grad Reglerne for Paaligningen af de nu bestaaende Ejendomsskatter: Grundskatten, hvori Brolægningsskatten foreslaas optaget, Arealsskatten, den kommunale Ejendomsskyld og Bidrag til Udgifter ved Brandvæsnet. Hertil knyttes endvidere en ny Grundskat, Grundværdistigningsafgiften.

Forslaget bygger saaledes i mange Henseender paa det bestaaende, og der kunde vel være Grund til at overveje, om det ikke, naar man vilde revidere Grundskatterne, var nok saa ønskeligt at søge et enklere og mere rationelt Grundlag for Ejendomsbeskatningen. Saadanne Overvejelser har Magistraten ogsaa været inde paa, idet Borgmester Jensen i den Tale, hvormed han forelagde Forslaget, erklærede den Tanke for nærliggende: „om det ikke var muligt at faa de nuværende Skatter nedfældede paa Grunden som en Art Gammelskat og saa begynde med et helt nyt Skatteprincip for Ejendomme paa en ny fremkommen Værdi.“

Naar Magistraten har opgivet at udføre denne Tanke, har Udvalget efter Omstændighederne ikke ment at turde tage den op, men har endes om at blive paa det af Magistraten foreslaaede Grundlag. Til Forslagene vedrørende de 4 ældre Ejendomsskatter fremsættes derfor kun enkelte mindre betydende Ændringer. Man har ikke villet optage til Drøftelse disse Skatters Principper, men har kun undersøgt, om den af Magistraten foreslaaede Modernisering og øvrige Tilpasning af Skatten maatte siges at indeholde Forbedringer. Udvalget er i saa Henseende enig om at foretrække det nye Grundlag for Grundskatten, hvorefter de gamle, højst uensartede og meget forskelligt virkende Regler for dens Paaligning erstattes af en Beskatning efter Værdien. Herved gøres det ogsaa muligt at inddrage en fremtidig Stigning af Ejendommenes Værdi under Beskatningen, og Grundskatten faar saaledes en vis Tilnytning til den nye foreslaaede Grundværdistigningsafgift. Af lignende Grunde som de tidligere anførte har der ikke i Udvalget været Stemning for en mere indgaaende Undersøgelse af, hvorvidt Grundskatten, der hidtil har hvilet paa Grund og Bygning og fremtidig — Forslagets Vedtagelse forudsat — vil komme til at hvile paa den samlede Ejendoms Værdi, ikke rettere burde lægges udelukkende paa Grundværdien. Ogsaa paa dette Punkt har det for Tilvejebringelse af Enighed indenfor Kommunalbestyrelsen forekommet Udvalget nyttigst at holde sig til det af Magistraten opstillede Forhandlingsgrundlag.

Men naar Udvalget saaledes har begrænset sin Opgave, har det til Gengæld været det magtpaaliggende nøje at undersøge de af Magistraten opstillede nye Vurderingsprincipper, der skal gælde for store Dele af den samlede Ejendomsbeskatning, og hvorpaa ogsaa den nye Grundværdistigningsafgift skal hvile. Naar da Magistraten har foreslaaet en Vurdering af Ejendommen „til den Værdi, den har i Handel og Vandel efter den Maade, hvorpaa den anvendes og udnyttes“, synes dette af flere Grunde betænkeligt. Det er Forudsætningen, at den her foreslaaede Vurdering skal tjene som Grundlag for den kommunale Ejendomsskyld, samt tillige for Ejendomsskyld til Staten. Men det er lidet sandsynligt og heller ikke ønskeligt, at Staten skulde gaa ind paa at paaligne en af sine Grundskatter efter en særlig Vurderingsmetode for en enkelt Del af Statens Omraade. Det af Staten fastslaaede Princip for Vurdering kræver,